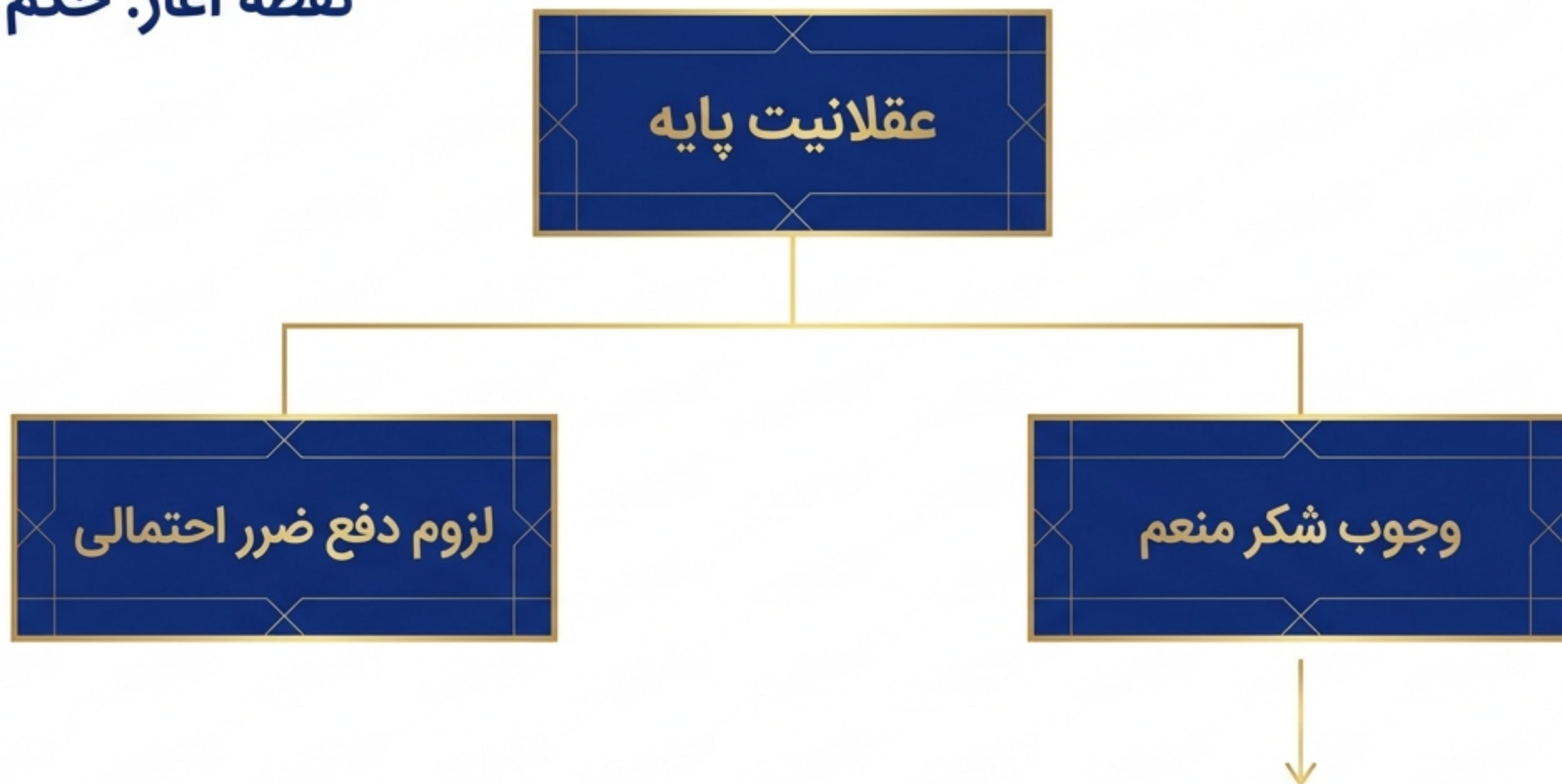

معماری شکر و مجرای فیض

درک هندسه ارتباط با امام زمان (عج) و بسط ظرفیت روح انسانی

نقطه آغاز: حکم مطلق عقل

حتی اگر منعم را برای بار اول ببینید و شناسید، عقل حکم می‌کند که در برابر هدیه او سپاسگزار باشید. این یک گزاره اخلاقی صرف نیست؛ یک واجب عقلی است.

پارادوکس سعادت: شکر فراتر از نعمت

امام عسکری (ع):
انسان نسبت به شکر
نعمت سعادتمندتر است
تا خود نعمت.

ارزش شکر در خلق سعادت،
از خود نعمت بیشتر است.

سعادت
(کوی دوست)

مسیر شکر نعمت

شکر نعمت خوشتر از نعمت بود
شکر محبوبی سوی نعمت رود
شکر جان نعمت و نعمت چو پوست
زان که شکر آورد تو را کوی دوست
(مولوی)

مسیر خود نعمت

نقطه نزول نعمت

ارکان سه‌گانه شکر

۱. شکر قلبی

مفهوم: شناخت و معرفت به اینکه نعمت از سوی چه منعمی است.

نکته: تا اعتراف قلبی نباشد، شکر واقعی رخ نداده است.

۲. شکر زبانی

مفهوم: بیان سپاس. افضل شکر با حمد حاصل می‌شود.

مظهر: کلمه جامع «الحمد لله» که تمام مراتب سپاس را در بر می‌گیرد.

۳. شکر عملی

مفهوم: به کار انداختن نعمت در جهت رضایت منعم حقیقی.

دلیل قرآنی: «اعملوا آل داوود شکرا و قليل من عبادي الشکور» (شکر را عملی کنید).

تجلی شکر خدا در شکر مردم

تجلی عملی ۲: قیام برای استاد

عالم کهنسال در حسینیه به احترام ورود فرزند استاد قدیمی‌اش تمام‌قد ایستاد و فرمود: «من قیام لله کردم، چون تعظیم استاد، تعظیم خداست.»

تجلی عملی ۱: فاتحه فاتحه برای یک حدیث

آیت‌الله اراکی تا پایان عمر بر مزار شیخی ناشناس حاضر می‌شد، تنها به این دلیل که روزی حدیثی از او شنید که محبت امیرالمؤمنین را در دلش افزود.

امام صادق (ع): «أشکرکم لله أشکرکم للناس»
(سپاسگزارترین شما برای خدا، سپاسگزارترین شما برای مردم است).

هندسه پنهان شکر: بسط ظرف وجود

شکرگزاری تنها نعمت را زیاد نمی‌کند؛ ظرفیت گیرنده نعمت را وسعت می‌بخشد.
مثال ظرف: اگر با ظرفی کوچک برای گرفتن رزق بروید، حتی اگر مقسم بخواهد بیشتر ببخشد، ظرفیت شما اجازه نمی‌دهد.

شاگرد

ناسپاس

آیه «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ» نمی‌فرماید نعمت را زیاد می‌کنم، بلکه می‌فرماید شما را وسعت می‌بخشم.
شکر، خود شما را گسترده می‌کند.

چرخه معرفت و سپاس

۱. معرفت المنعم

شناخت صاحب نعمت و اینکه او به چه شکری راضی است.

۳. شکر

ادای حق نعمت که دوباره منجر به شناخت عمیق‌تر منعم می‌شود.

امام عسکری (ع):

«لا يعرف النعمة الا الشاكر
ولا يشكر النعمة الا العارف»

(نعمت را نمی‌شناسد مگر انسان سپاسگزار،
و سپاسگزاری نمی‌کند مگر انسان عارف).

۲. معرفت النعمه

درک ماهیت و ارزش خود نعمت.

مجرای فیض در کائنات

هر نعمتی از رب الارباب بخواهد به عالم برسد،
از مجرای دست انسان کامل عبور می‌کند.

«إِرَادَةُ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ»
ترجمه: اراده پروردگار در تقدیر امور، بر شما نازل می‌شود و
از خانه‌های شما در آفرینش جاری می‌گردد.
(زیارت جامعه کبیره)

سفره فراگیر تکوین

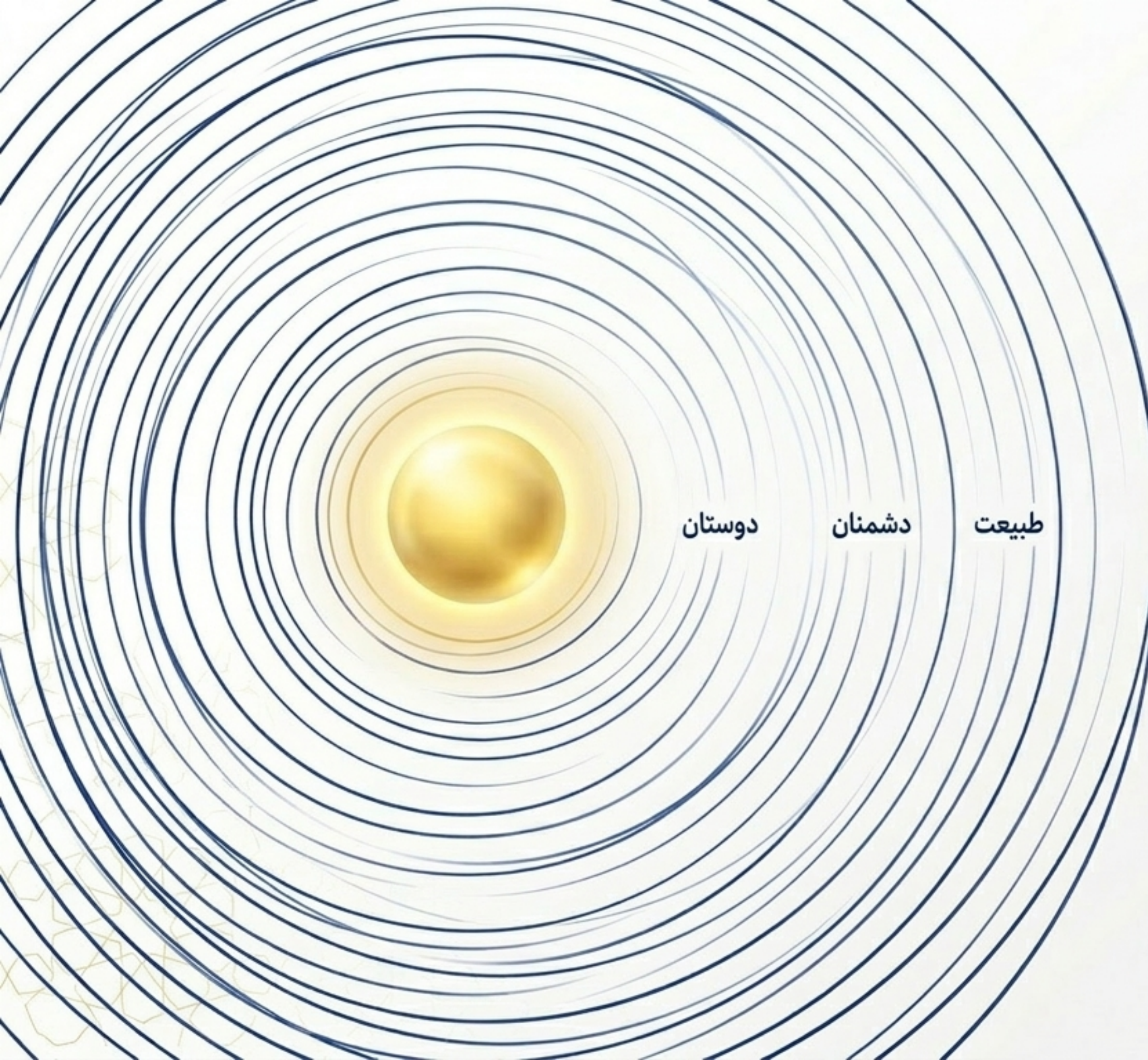
تمام هستی سر سفره امام زمان (عج) نشسته‌اند، چه بدانند و چه ندانند.

از دوست و دشمن تا موجودات در قعر تاریک‌ترین اقیانوس‌ها، همگی روزی خور این انسان کامل هستند.

این مجرای فیض عظیم، اکنون شکر می‌طلبد. ما در برابر این سفره چه کرده‌ایم؟

امام سجاد (ع) به ابو حمزه ثمالی فرمودند:

«بین الطلوعین ن خواب که ارزاق در ارزاق در آن زمان تقسیم می‌شود... و این به دست ماست.»

معماری ارتباط شاکرانه با امام زمان (عج)

۱. شکر قلبی

معرفت: اینکه قلباً بدانیم روزی خور سفره چه کسی هستیم.

یک معرفت قلبی پیدا کنیم که «یا حجت، من روزی خور توام».

۲. شکر زبانی

بیان: دعا‌های مأثور و یادآوری نعمت.

مظهر: زمزمه دعای «اللهم بارک لمولانا صاحب الزمان» و آگاه کردن دیگران از این مجرای فیض.

۳. شکر عملی

اقدام: شناخت مالک حقیقی نعمت‌هایی که به دستمان می‌رسد (جوانی، دارایی، عقل، آبرو).

هدف: هزینه کردن این نعمت‌ها در مسیر رضایت این منعم حقیقی و سربازی در راه او.

ثمره ارتباط شاكرانه: مدیریت زندگی در سایه حضور

- امام زمان (عج) شاهد، ناظر و حاضر در میان ماست.
- بزرگترین لطف این حضور و سپاسگزاری، مدیریت شدن زندگی به دست صاحب اصلی آن است.

اگر نوکر خشونتی ببیند یا گرفتاری داشته باشد، ارباب آن را اصلاح می‌کند.
ما نوکری خود را با شکرگزاری درست کنیم، ارباب بنده‌پروری را می‌داند.